

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy

helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Vasárnap.

Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nei árleengedés adatik.

A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.

Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zselizer
hirdetési irodájában. (Post, Király-
útcza 60. sz.)

Néhány őszinte szó Kecskemét város alsó-kerületi választóihoz.

A magyar ember szereti az őszinte szót! Szívünk mélyéből jövő igaz őszinteséggel szólunk hozzátok, tisztelt választó Polgártársaink! Küszöbön áll előttünk újból az országgyűlési képviselő választás, s hogy az jól vagy balul tüssön ki, egyedül tőletek függ, tisztelt választók. Mérlegeljétek meg minden körülményt, vegyétek jól fontolóra az indokokat, ne kerülje el figyelmeteket semmi, s azután szavazzatok saját meggyőződésük szerint.

Nekünk nincs senmi titkunk, kitarunk előttetek mindent; nyilt homlok-, és legtisztább igaz hazafiságunkban büszke öntudattal bocsátjuk jelen sorokban elétek mindazt, mit általatok különösen figyelembe vétetni ajánlunk.

Alig pár héttel ezelőtt zajlottak le a városi tisztújítási mozgalmak, ezekre bővebben kiterjeszkedni nem akarunk, remélvén, hogy azok minden egyes mozzanatairól kellő tudomással birtok, csak annyit jegyzünk meg, mint elvitázhatlan tény, hogy e város javára, a belbéke helyreállítására, nehogy ismét családok nyugalma zavartassék fel, avagy a közügyek menete hátráltassék, egyességre lépett a jobboldal a baloldallal. Hittük és reméltük, hogy ez egyesség alapul fog szolgálni a jövő képviselő választásoknál is, hogy nem fognak egyének akadni, kik e városnak már-már helyreállott nyugalma ismét megzavarják, s hogy a felső-kerületi baloldali és alsó-kerületi jobboldali országgyűlési képviselők ellenében nem fognak ellenjelöltek fellép-

tetni, hanem az egyesség alapján feun fog tartatni a békés egyetértés. Fájdalom, csatlakoztunk! A jobboldal igyekezett megtartani az utolsó pillanatig az egyességet, s nem is volt szándokában a baloldali kerületben a baloldali országgyűlési képviselőjelölt ellenében ellenjelöltet felléptetni, remélvén, hogy hasonló figyelemben fog a jobboldali alsó-kerület képviselőjelöltje részesített. De akadtak a baloldali részen lelketlen agitátorok, kik a zavarost jobban szeretik, mint a békés jó egyetértést, s egyszer csak a népkör udvarán el lett vetve ismét az egyenlenség kockája: baloldali képviselőt léptettek fel városunk egyik legnagyobb s leghűbb fia: Horváth Döme ellenében.

Bátran felhívhatjuk Kecskemét város negyvenkét ezer lakosának bármelyikét, hogy tegye kezét szívére s ismerje el, hogy e negyvenkétezer lélek közt nincs egy se, ki annyit tett volna e szegény elhagyatott város felemelésére, mint épen Horváth Döme volt országgyűlési képviselőnk. Nem is számítjuk azon sok szívességet, melyben e város egyes polgárait, mint magas állású egyén mindenkor részesíté, de büszkén fel-
emlithetjük azt, hogy politikai ellenfeleinek magánügyeit ép oly buzgólag igyekezett bármikor kedvezőleg elintézni, mint legbensőbb barátjait. E jellemet, e büszkeséget városunknak akarja néhány politikai köpönyeg alá bújó jellemirigy szájhős az által megsérteni, hogy egyhangúlag meg ne választhassuk újból országgyűlési képviselőnké.

És ugyan mit akarhatnak ez ellenjelölt

felléptetéssel a város vagy ország javát elérni?

Ám lássuk, mit eredményezne az, ha győztesek lennének!!

Ismeri mindenki azon példabeszédet: hogy egy fecske még nem csinál nyarat! s így ha egy baloldali képviselővel többet küldenénk is az országgyűlésre, a baloldal még többségbe akkor sem jönne a jövő országgyűlésen. De még akkor is, ha az ország legtöbb részéből baloldali képviselőket küldenének, kormányra nem juthatna a baloldal azon igen egyszerű okból, mert nem lehetne meghatározni, hogy hát melyik baloldal van tulajdonképen többségben? A bal? a balabb? vagy a legbalabb?

Ám vegyétek jól szemügyre a baloldali volt képviselőket és jelenlegi baloldali képviselőjelölteket egyenként! tapasztalni fogjátok, hogy az valamennyi mind más-más közjogi alapelveket fejteget, mindegyiknek más-más fixa-ideája van, melybe szerelmes, a mérsékelt balközépi eltér az idealistább balközépitől, ez pedig az úgynevezett szélső baltól, míg a nemzetiségi bal ismét mást akar.

Most már azt kérdelem, hogy a sok bal közül ugyan melyiket akarnátok hát többségre juttatni?

Az egészen mérsékelt balt? Hiszen ez épen azt akarja, mit a jobboldal, ám aki kételkedik, olvassa el Ghiczy Kálmánnak választóihoz intézett legutóbbi beszédét. Azonban ezen párt ellen azért küzdünk mi, mert legközelebbi célja csak az, hogy mindenáron kormányra jusson, s belehelyezkedjék a ministeri székekbe! De küz-

TÁRCZA.

Szerelemben.

Kék szemednek ragyogása,
A szerelem mosolygása;
Benne látom, ami öröm,
A bánathoz semmi közöm, —
Igazán —
Te vagy az én violám!

Violám és gyöngyvirágom,
Rózsabimbóm lombos ágon, —
Fülmilém, ha föleseng ajkad,
S engem édes ábránd altat, —
Álmodom —
A szerelem álma nyom.

Álom, álom, fényes álom,
Az ébredést nem is várom;
Szebb élet van ez álomban,
Mert szerelmed mindig ott van
Én velem —
Fényes álom — szerelem!...

S ha ébredék, azt se' bánom,
Nekem az élet is álom;

A szerelem itt is ringat,
S megszenteli vágyainkat
Az érzet —
Hogy a szívünk egygyé lett!

Pásztor Ferencz.

Báró Eötvös József utolsó élet-éveiből.

(Felolvasott Falk Miksa tudor által a pesti ke-
reskedelmi csarnokban f. é. márczius 26-án.)

(Folytatás és vége.)

Uj állásánál fogva Eötvös, mint magától értetődik, gyakori érintkezésbe jött az udvarral, azonban mondanom sem kell, hogy őt a fény nem vakította, hogy a sajtóságos illat, mely a magasabb régiókat átlengi, őt nem kábította el. Csak egy új érzélem vert akkoriban kedélyében mély gyökeret: rajongó tisztelete ő felsége Erzsébet király asszonyunk iránt. Akkor időben magam is részesültem azon szerencsében, hogy hónapokon át, naponként néhány órát tölthettem ő felségénél, és minthogy főfeladatam az volt, hogy a királynét a magyar irodalommal megismertessem, figyelmét természetesen első sorban oly kiváló szellemre, mint Eötvös, irányoztam. A „Karthauzi“ és „Falu jegyzője“ már ismeretesek voltak a császárné előtt, kevésbé voltak még lyrikai költeményei. Még ma is élénken emlékszem, hogy ő felségének szemei könybe lábadtak, mikor Eötvös „Végrendeletem“ című költeményét először felolvas-
tam; azonnal tollat kellett ragadnom, hogy a költe-

ményt rimekben — úgy a hogy sebtiben lehetett — a nápolyi királyné számára lefordítsam. Eötvös utolsó költeményét a „Zászlótartó“-t a Schmerlingi időben nem volt szabad kinyomatni; de én említést tettem róla a császárné előtt és kívánatára megküldtettem a kéziratot Eötvössel. El is küldte azzal a megjegyzéssel, hogy a költeményből két strófa hiától van, ki, mikor írta, még csak 13 éves volt, és a büszke apa fogadást ajánlt, hogy nem fogom eltalálni, melyik az a két strófa; a fogadást meg is uyerte. A felséges asszonyra e költemény a legmélyebb benyomást tette; tárgya — mint tudva van — a mohácsi vész utáni időből van véve, midőn a legyőzött magyarok szent zászlójukat megőrzés végett egy remetére bízták; évek multán egy ifjabb nemzedék jött, melynek a remete a zászlót átadja, intvén azt: hogy a jelvényt, mely gyenge kezeiből kihanyatlik, gondosan őrizze, bátran lobogtassa és minden megtámadás ellen oltalmazza. A császárné megérté a költemény mély értelmét, s mikor aztán alkalmilag megismerte magát a költőt, ez igénytelen szeretetreméltó férfiút, telve mély tudományyal és költői lelkesedéssel, oly élénk jeleit mutatta legbensőbb rokonszenvének, hogy Eötvös önkénytelenül leigézve érezte magát. Csak ki közelebből ismeri a felséges asszonyt, foghatja meg, hogy egy férfi, ki az 50 évet meghaladta és az élet minden viszontagságain keresztül ment, érezhessen ily rajongó hódolatot a magas hölgy iránt. Előtte az teljesen megfogható. A császárné külső jelenése önök mindnyájok előtt ismeretes, de szeretetreméltóságát a társalgásban

dünk e pártrészlet ellen azért is, mert a baloldal többi árnyalatai többségre jutni nem engednék. Vagy talán az idealistább balt? Ezek meg a közjogi kiegyezés megváltoztatásával nemcsak a legnagyobb békétlenséget, de az egészen önálló külügy-és hadügygyel az ország költségeit szaporítani akarják, mert míg most közösen fizetjük azok fentartására a kiadásokat, ha tervök sikerül, akkor majd mindezen költségek egyedül Magyarországra fognak nehezülni, s így fizethetünk kétszeres adót! Ám a kinek még több adót is van kedve fizetni, szavazzon csak rájuk! Vagy talán a szélsőbalt óhajjtátok? Azon egyéneket, kik Mileticscsel, Paulini Tóth Vilmos, s más ily, az ország egysége ellen izgató nemzetiségi egyénekkkel szövetségbe? Már ily dőreséget polgártársaink egyikéről sem vagyunk képesek föltenni, noha a napokban itt járt s a népkör néhány egyéne által szívesen látott három szélsőbali kalandor (kik azelőtt Bach szolgálói valának) épen e kategóriába tartoznak!

Vagy talán e fölléptetéssel nem is az ország, hanem várostok javát akarjátok elérni? No hiszen akkor ugyan jó útra tétetek! Nem is kell e városnak egyéb, hogy örökre elmaradjon dísztelen sárfécszeknek, mint épen az ilyen működés! Épen úgy kezditek a munkát, mint azon egyszeri asztalos, ki legelőször is a karjait vagdalta le, hogy azután kényelmesebben dolgozhasson. Azon embert, ki e városnak máris annyit tett, kinek pártfogása, szószóllása, magas ismeretsége és befolyására minden pillanatban szükségünk van, akarjátok legelőször is elrémíteni, hogy még csak ne is tehessen érettünk többé semmit.

Azt hiszitek, hogy elég nekünk már annyi, mennyit idáig városunk javára kieszközölt? Nem akarjátok neki megengedni, hogy még egy kis földadó leengedést, országos pesti utat és országos költségen építendő nagyobb szerű katonai, iskolai és törvényszéki épületeket is kieszközöljön? hogy széles ismeretségeit városunk kiköveztetése, világíttatása, gyárak emeltetése és a mezőgazdaság előmozdítására felhasználhassa?

Vagy azt hiszitek, hogy mindazon elő-

nyöket, miket már eddig is általa kieszközölhettünk, nem fogják többé tőlünk elvehetni, ha a magyar kormányt holmi ellenséges tüntetésekkel magunktól elidegenítjük? Hány irigy szemmel néző szomszéd lesi máris, hogy csak ily ballépést egyszer elkövezzünk!?

Példabaszéddé vált, hogy maga kárán tanul mindig a magyar; de ne adja isten, hogy mi kecskeméti is saját kárunkon legyünk majd kénytelenek kijózanodni!

Az országos baloldal e szegény alföldi várost szemelte ki, úgy látszik, egyik áldozatul, felzavartatja agitátoraival saját hasznára; velünk kapartatja ki a forró gesztenyét és vajjon mivel fog kárpótolni veszteségeinkért? Ha nem győz, akkor semmi, ha győz, akkor a kiegyezési alaptörvények némi megváltoztatásával, a mi ugyan sovány kárpótlás lesz mindazon anyagi csapásokért, miket ingyen el kell majd szenvednünk.

És most szólunk még a baloldal igen tisztelt jelöltje Bagi László úrhoz néhány őszinte szót! Ön jelenleg e város polgármestere, s mint ilyen tiszteljük, szeretjük mindannyian, ez állomáson valóban helyén van! ámde vallja be őszintén önmaga, hogy az országgyűlési képviselői állomás betöltésére felettébb gyenge, s alkalma magát arra képezni mindeztideig nem volt. Szóval e téren egy egészen kezdő ember, kinek jó ideig hasznát sem az országos közügyek terén, sem városunk java előmozdítására senki nem vehetné. Szálljon önmagába, vegye fontolóra a körülményeket, s vagy lépjen vissza, vagy pedig ha elég erőt érez magában, igérje meg e város polgárainak azt, hogy mindazon előnyöket, miket Horváth Döme kivihet e város gyarapítására, képes lesz ép úgy megszerezni, és biztosítsa e népet a bekövetkező veszteségek ellen, s ha van ereje ily ígéretet tehetni, ám legyen, mi is meghajlunk előtte, de gondolja meg a jövőt, szavai ne maradjanak pusztá ígéret, váltsa be azokat, mert gondolja meg, hogy jöhet idő, midőn egy elámitott, felültetett nép ítélő széke elé állítandja!

Mindaddig, még ily ígéretét nem bírjuk,

alig fogják önök maguknak képzelhetni. Csak mellesleg akarok néhány apróságot említeni, miket magamon tapasztaltam; mert magas állású személyeket csak ilyes apróságok után lehet megítélni, nem pedig nagy és ünnepélyes eseményeik után, melyek nagy gonddal tanulmányoztatnak és legrészletesebb formásokig rendezvők. Mikor legelsőbb tették nekem az ajánlatot, hogy ő felsége mellett a nekem szánt missiót elvállaljam, némi nehézségeket emeltem; az időm nagyon szűken volt kimérve, és nem titkoltam, hogy a sok formáság, mely ily hivatással napról napra egybe van kötve, nem izlésem szerénti. Azonban a császárné határozott akarata mellett még egyéb okaim is voltak, melyek végtére is rábírtak, hogy e nehézségeket legyőzzem; meg lett határozva a nap és óra, melyben a császárné előtt legelőször megjelenjek; értésemre adták, hogy a meghatározott időben ő felsége úgynevezett kamarájában jelentsem magam. Mikor oda mentem, nagy számmal találtam egybegyűlve urakat és hölgyeket. De alig léptem be, egyik az urak közül felém jött, nevemen szólított és kért, hogy kövessem. Levezetett ismét azon a lépcsőn, melyen jöttem, és egy kis mellék udvaron áthaladva, felvezetett egy más lépcsőzeten. Ott egy kis előszobába léptünk, mely üres volt, és onnan egy terembe érkezünk, melynek egész berendezése családi teremre mutatott. Szívar szípkák, mik a császárné voltak, mindennemű készletek női munkákhoz és egész halmaz gyermek játék tarkán egymás közt heverték. Kisérőm halk léptekkel egy balról nyitva álló ajtóhoz ment, hogy azt becsukja, és én

még elég jókor arra fordítottam fejemet, hogy a mellék szobában ő felségét a császárt az íróasztal mellett ülve láthattam. Az úr aztán az ablakhoz lépett, figyelmesen a szemközti álló palota torony órája felé nézett és kért, hogy kevéssé várakozzam, mert hiányzik még néhány perc egy órához. Mikor az óra egyet ütött, a jobb felőli ajtóhoz lépett s azt felnyitván, hangosan nevemen szólított és a jövő pillanatban a császárné előtt álltam, ki azonnal a legbarátságosabb módon értésemre adta, miszerint intézkedés történt, hogy ma délután ezen az úton juthassak hozzá, hogy így a bejelentő kamaráson kívül senkivel se kellessék érintkeznem. Megvallom, hogy e gyengéd figyelem már az első pillanatban megkapott, hanem ez első tartózkodásom a császárné teremében mégis meglehetősen kedélytelen volt. Ő felsége, ki akkor hideg fürdő gyógy módot használt, minden ablakot nyitva tartott s e miatt a teremben oly lég-huzam volt, hogy minden ajtó zörgött. Én, természetesen minden szó nélkül, hol a nyitott ablakok, hol a dörömbölő ajtók felé tekintgettem, mert a hőmérséklet — 1866. november hóban volt — épen nem találtam kellemesnek. De azért nem szóltam és bátran kintartottam. Mikor következő nap ismét jöttem, az ablakok mind zárva voltak, a kandallóban vígan pattogott a láng és az egész körleg a képzelhető legkellemesebb volt. Az öröm, mit e változás fölött éreztem, igen meglátszhatott rajtam, mert a császárné pajkosan mosolygott és később megtudtam Ferenczy kisasszonytól, hogy a császárné mindjárt első látogatásom után a szükséges parancsokat

nines ok reá, hogy elálljunk Horváth Döme volt országgyűlési képviselőnek jelöltségétől, s mindazokat, kik ellene fognak szavazni, nem lehet egyebeknek tekinteni, mint e szegény elhagyatott város valódi sirásóinak!

Több választó polgár.

Földmives iskola.

Sz. kir. Kecskemét város tanügyi bizottsága ismét szép jelét tapasztalta a magas kormány nemeslelkű gondoskodásának és Horváth Döme országgyűlési képviselőnk ernyedetlen buzgalmának.

A magas kormány ugyanis utasította Dallos Gyula pestmegyei másod tanfelügyelő urat, miszerint magát Kecskemét város törvényhatóságával érintkezésbe téven, közös megegyezés útján oda-működjék, hogy a már többször említett és tárgyalt gazda-képző földmives iskola első osztálya még a folyó 1872. évi október hó elején megnyitassék.

Fentemlített tanfelügyelő úr megkeresé e célból városunk polgárnagy hivatalát, hogy a tanügyi bizottságot egy közelebbi napon tartandó közös ülésre összehívni, s az ülés idején vele közölni szíveskedjék. Ezek folytán az ülés ideje polgárnagy úr által máj. hó 24-ikére délutáni 3 órára kitűztéven, az Dallos Gyula tanfelügyelő, Bagi László polgárnagy, Kovács József, Szűcs Imre, Parrag Gedeon, Ujszászi József, Katona Zsigmond, Dékány Rafael és Szalontai József urak részvétele mellett megtartatott.

Elnöklő tanfelügyelő úr üdvözölvén a tanácskozmány tagjait, felolvastatá az utasítást, melyet az országgyűlés e célból a nagyméltóságú miniszteriumhoz küldött, továbbá a miniszterium által a tanfelügyelőhöz intézett utasítást, s a tanfelügyelő részéről a polgárnagy hivatalhoz küldött megkeresést, és előterjeszté, miszerint a jelen ülésnek feladata a felett megállapodni, hogy Kecskeméten egy gazdaképző földmives iskola szerveztessék, melynek célja lenne a vidékbéli kisebb birtokosokat gazdaságaik okszerű berendezésére és kezelésére oktatni, vagy e célra alkalmas és használható felvigyázókat és munkásokat képezni. Előterjeszté továbbá, miszerint a földmives iskola, mely növendékeit a már fennálló elemi iskolák 4-ik osztályából álland, t. i. 3 elméleti és egy gyakorlati osztályból, a három első vagy elméleti osztály tantárgyait ugyanazon tárgyak képezik, melyek az úgynevezett polgári vagy felsőbb népiskolákban taníttatnak.

A IV-ik osztály tisztán gyakorlati gazdaságtal foglalkozik és tantárgyát a gyakorlati földmivelés, gyümölcs-terelés és nemesítés, konyhatermesztés, méhészt, selyem-terelés, juhászat, ló-, marha-, juh- és sertés-tenyésztés, a házi állatok ápolási és gyógyítási módja, továbbá a gazdasági eszközök és gépek kezelési és készítési módja, fűrés, faragás, lópatkolás stb. a gazdaság körébe tartozó foglalkozás minden nemét képezi, még a kaszálást és kapálást sem véve ki. Szükségesnek látom azonban megjegyezni, miszerint a három első vagy elméleti osztály növendékei is hetenként legalább két fél napon gyakoroltatnak a gazdaság elemeiben, oly módon, hogy télen át megismertetik velök a gazdasági növények és állatok természetes tulajdonságait, nyáron pedig kivezettetnek a minta

kiadta, melyek folytán a terem hőmérséke a siberiából közép európaiba tétetett át. Más alkalommal beléptemkor, szokása ellenére, nem találtam a császárné helyén az asztalka mögött; csak Ferenczy kisasszony volt jelen, ki kért, hogy csak néhány perczig várakozzam, minthogy ő felsége épen most fogadja az angol követet, de hogy a kihallgatás után azonnal, a nélkül hogy öltözékét cserélne, meg fog jelenni. Kévs perczel később csakugyan megnyiták a szárny ajtók és a császárné belépett. Pompás fekete bársony ruha volt rajta, hosszú uszályllyal, hajában egy kis gyémánt korona. Arcát, mint mindenkor, ha hosszabban beszélt, sötétebb pír borította, az egész jelenés oly esodaszép, oly impozáns, annyira minden hüvelyk egy királyné volt, hogy be kellett ismernem, miszerint életemben mekebbet nem láttam. Csak azért említem ezt, hogy megfoghatóvá tegyem, mikép e magas hölgynek, oly finom érzésű és költői lelkületű férfúra, mint Eötvös, szükségképen elragadó hatással kellett lennie. 1867. Május 14-én, a császárné Pestre érkezése alkalmából következőkép irt nekem: „Magas tanítványa virágokkal fogadtatott, és napról napra nő a lelkesülés, mely irányában nyilvánul. A mennyire hiszem, hogy nem volt még országnak királynéja, ki ily fogadtatásra érdemesebb lett volna, úgy tudom is, hogy nem volt királyné, kit annyira szerettek volna, és épen ez érzületen alapszik bizodalom a jövőre nézve Népnél az érdekek nehezebben változnak, mint a meggyőződések, és ha egy korona, mint az 1848 ban Magyarországnban történt, eltöretett,

gazdaszatba, hol a IV. osztály növendékeinek gyakorlati működéséről szereznek maguknak előleges ismereteket.

Ezeknek előrebocsajtása után tanfelügyelő úr felkéri a bizottság tagjait, szólónak általánosságban az ügyhöz, hajlandók-e egy ily minőségű intézet szervezését a leendő közgyűlés elé javaslatilag fölterjeszteni, miután ő még arra is fel van hatalmazva, hogy megigérje, miszerint a magas kormány a gazdaszati intézet fölállításánál tetemes segédelmet nyújtand a városnak.

Erre a jelenlevők kinyilatkoztatták, miszerint a gazdaszati iskola szükséges volta és fölállításának eszméje a kecskeméti képviselő testület és polgárság kebelében már annyira meggyökerezett óhajta, miszerint arról itt már szó sem lehet, hogy akarjuk-e, miután azt mindenki benső meggyőződése szerint kívánja és pedig minél előbb, itt már csak arról lehet szó, hogy mi és mennyi kívántatik az intézet célszerű fölállítására, továbbá mennyiben hajlandó a magas kormány segédkezni annak fölállításában és fenntartásában, azért csak arra kéri tanfelügyelő urat, méltóztassék a magas kormány követelését és ígérteit nyilvánítani. E felkérés folytán tanfelügyelő úr előadá, miszerint az intézet két részből, t. i. elméleti- és gyakorlatiból állván, elhelyezésére is két helyiség kívántatik, egyik az elméleti 3 osztály és tanszerei számára, mely lehet ugyan a város bármely pontján; de mint magától érthető, legalkalmasabban mégis azon ponton lenne elhelyezendő, mely a gyakorlati tanfolyam helyiségéhez lehetőleg közel esik. A második helyiségnek okvetlenül azon területen kell lennie, mely minta és gyakorló gazdaszati telekül jelöltetik ki a város részéről, s itt annyi helyiség alkalmazandó, amennyi a fentemlített házi állatok mindenik fajának, a gazdaszati eszközöknek, gépeknek és a felügyelő és vezető gazdának befogadására alkalmas. Ezekre nézve a kormány részéről a következőkben van felhatalmazva nyilatkozni; a várostól a kormány mint legkevésébbet követeli a szükséges telek átengedését; az építkezéshez szükséges gyalog- és fuvarmunka adását, a szükséges építési anyag kiszolgáltatását és az épületek bebátorozását.

Az építkezési egyéb költségek fedezéséhez azonban hajlandó a kormány is segedelemmel járni. A kormány részéről azonban határozottan megígérheti tanfelügyelő úr, miszerint a tanárok fizetéséről, a taneszközök beszerzéséről és fenntartásáról egyenesen a kormány fog gondoskodni; de ennek fejében a kormány fenn is tartja magának azt a jogot, hogy a tanárokat ő nevezi ki.

Továbbá a kormány a földműves iskola számára 200 hold földet kíván, melyből mintegy 60 hold a növendékek gyakorlására fordítandó mintagazdaszati képezendi, a fennmaradott 140 hold pedig domesticke kezeltetvén, a város által, ennek jövedelme az intézet szükségleteinek fedezésére fordítassék. Végre a kormány megkívánja, hogy amint a 200 hold telek kiuasított, az azonnal körül árkkoltassék, akácz-sövénnyel beszegessék és részben eper- és különböző gyümölcs-fákkal beültetessék.

Ezeknek meghallgatása után a bizottsági tagok abban állapodtak meg, miszerint tanácskozmányuk tárgyát a gazdaszati iskolának még ez évbeni megnyitását a leendő közgyűlés elé mindenenesetre ajánlólag fogják beterjeszteni; de egyszerűs mind ajánlani fogják a közgyűlésnek, misze-

rint kerestessék meg a nagyméltóságú ministerium, a) hogy mind a két épületre való alkalmas tervet küldjön, b) hogy az építészeti anyag megszerzésénél is segédkezzék, c) hogy a tanárokat úgy lássa el fizetéssel, miszerint azoknak fenntartásából a városra semmi teher ne háruljon, s hogy a tanárok kinevezésénél a városi törvényhatóságnak véleményezési jogot engedjen, és végre, hogy a város birtokosi jogát az átengedett felekre és épületekre is biztosítsa.

A város pedig a maga részéről megígéri, miszerint az első osztály számára szükséges helyiség megszerzéséről és bebátorozásáról már most úgy fog gondoskodni, hogy az intézet első osztályának megnyitása a jövő októberben semmi akadályra ne találjon. Videant consules ne quid reipublicae detrimenti capiat.

Ezekután tanfelügyelő úr a szóban forgó intézet jövőjére az ég áldását kérve, az értekezletet befejezettnek nyilvánította.

Tisztelt olvasó közönség, ez ügy sokkal ismertebb, sokkal üdvösebb és sokkal szentebb, sem hogy ezt hosszasan dicsérni, vagy melegebben ajánlani szükséges volna, miután annak égető szükségességét mindannyian érezzük, kik szülővárosunknak körülményeit és területét ismerjük és jövőjét előmozdítani és biztosítani ohajtjuk, nem is azért akarok én ez ügyhöz néhány szerény szót szólni, mintha azt hinném, hogy találkoznék közöttünk valaki, ki ez intézetet forrón nem ohajtaná, hanem azért, hogy ez az intézet épen úgy nem fog nekünk hasznot hajtani, mint nem hajtának elegendő szellemi hasznot az eddig már fennálló intézetek, ha mi ki nem vetkőzünk azon átkos közönyösségből, mely ólomként súlyosodik ránk, valahányszor tanulásról vagy művelődésről van szó, mit ér nekünk a két főgymnasium, mit a reál-iskola, a majd felállítandó gazdaszati és a számos elemi iskola, ha a világ legnagyobb esűfjára a hátunkra sűtik a miveletlenség azon bélyegét, hogy Kecskeméten daczára fennálló tanintézeteknek, 53 1/2% sem írni, sem olvasni nem tud; ha ezt egy vén falu homlokára sűtik, melynek tanintézete soha nem volt, azon nem csudálkozom, de ha a hivatalos statistikai adatok között („Hazánk és népe 1871.“) ezt szülő városunkról olvasom, melyben a kegyes rendiek már 159 év óta oktatják egész odaadással az ifjúságot, melynek ref. főiskolája már 42 év óta fennáll és mely intelligentiájával dicsekedni is szeret, akkor arczom elpirul és szívem összeszorul.

Ez olyan szégyenfolt rajtunk tisztelt olvasók, melyet minden áron le kell mosnunk és pedig a lehető legrövidebb idő alatt, ha önmagunk iránti legszentebb kötelességünkrol megfelelkezni nem akarunk, s ezt a szenyet le is moshatjuk, ha mindannyian azon leszünk, hogy az iskola-köteles gyermekek mind a városban, mind a pusztán legalább annyi ideig járjanak iskolába, míg a legszükségesebb írás-, olvasás- és számolási jártasságot elsajátítják. Én részemrol hibázatom mind a községi előljárókat, mind a tanszéklet, mely a kényszer iskoláztatást a legnagyobb szigorral nem hajtják végre és a törvényeket holt betűkként engedik heverni, miután tudják, hogy népünket még arra is kényszeríteni kell, hogy családja egészségének fenntartásáról gondoskodjék, s látják, hogy jobb módú emberek sem akarják már 6-7 éves gyermekeiket taníttatni; mert már liba-pásztornak, vagy más hasonló foglalatosságra használhatják. Ezen

visszaéléseknek és a jövő nemzedék elleni vétkes eljárásnak csak úgy vethetünk véget, ha a tanszék lelkiismeretesen nyilvántartja az iskolaköteles gyermekek számát, a törvényhatóság pedig kérlelhetlen szigorral hajtja végre a törvény parancsait. Csak ezen egyetlen uton lehet oda hatnunk, hogy a legközelebbi országos összeírásnál újra világgá ne ereszssek azon szégyenítő igaz hirt, hogy Kecskeméten minden 207 lakos közül 107 nem tud sem írni, sem olvasni.

A kecskeméti jótékony nőegylet rendez évi közgyűlése.

A kecskeméti jótékony nőegylet május 26-án tartá meg második évi rendez közgyűlést id. Kovács László úr színházában. A közgyűlést Horváth Döméné, az egylet köztisztvisletben álló elnökének egészségi tekintetből akadályoztatása folytán özv. Deák Lászlóné ügybuzgó és szeretett alelnök d. u. 1/2 4 órakor szép alkalmi beszéddel nyitá meg. Mire az évi jelentés olvastatott föl,*) mely tudomásul vétetett. Katona Zsigmond egyleti pénztárnoknak nagy pontossággal összeállított pénztári számadása a mult évi közgyűlésből kiküldött bizottság által helyesnek találtatván, a számadási vizsgálat eredményéről tett jelentés alapján a pénztárnok a számadás és felelősség terhe alól felmentett. — A jövő évi számadás megvizsgálására pedig 3 rendez és 2 póttag választása iránt tett javaslat elfogadtatott. A választmányi jegyzőkönyvek átnézése és meghitelesítésére több tagú bizottság küldetett ki.

Elfogadtatott az egylet érdekére, illetőleg a választmányának kötelező utasítással ellátására vonatkozólag a választmány által előterjesztett azon javaslat, mely szerint: feljogosittatik a választmány, hogy a jövő év folyamában, mely az egyelőre alakulás utolsó éve, — tekintve, hogy az első év majdnem kizárólag szervezkedési év volt, s a másodikban is mintegy kezdeményül csak 250 frt. lón egyleti célokra utaványozva, most már, midőn az egylet lételet és jótékony céljainak kivitelét biztosító alappal rendelkezhetvén, a segélyezés terére bizton kiléphet, s működésének tágabb tért nyithat, — az összes jövedelmet az alapszabályokban körülírt jótékony céljaira fölhasználhassa, úgy mindazáltal, hogy az alaptőke gyarapításáról is gondoskodjék.

Muraközy Józsefné lelkes alelnök, ez állásáról írásbeli jelentés útján lemondván, lemondása sajnálattal elfogadtatott, eddigi buzgó működéséről pedig jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott.

Ezután az egyik alelnöki, valamint a választmányi és számvizsgáló bizottsági tagok megválasztása következett, mi végből szavazatszedő bizottság küldetett ki. A választási művelet esti 8 órakor végeztetett be, — minek eredménye következő.

Alelnök lett: B. Kiss Mihályné, választmányi tagok: Jausz Józsefné, Szeless Ferenczné, Bagó Lászlóné, Dömötör Károlyné, Katona Zsigmondné, Röser Miklósné, Madarassy Lászlóné, Milhoffer Jánosné, Jancsó Adámné, Magyar Antalné, Szigeti Istvánné, Gallia Fülöpné, Sz. Tóth Lászlóné, Belák Albertné, Fatay Karolin, Tor-

*) Az elnöki jelentést hely szűke miatt a jövő számban fogjuk közölni egész terjedelmében. Szerk.

akkor az csak nagy érzések lángjánál, melyek a nép szívében támadtak, forrasztható ismét össze. Három századon át megkisértettük a hittel, közel 20 esztendőn át a reménnyel tartottuk magunkat, még egy volt hátra, az t. i.: hogy a nemzet a dynastiának valamely tagját igazán és szíve mélyéből szeresse. Most, hogy ezt is elértük, a jövőről nem aggódom. Ön talán mosolyogva azt fogja mondani, költő vagyok, és ebben igaza lehet; de valóságos burokratát és excellentiás urat ő felsége minden hatalmával nem fog belőlem csinálhatni. De abban igazat fog ön nekem adni, hogy minden költészetem mellett is eddigelé a dolgokat helyesen előre láttam, és azt hiszem, most sem fogok esalatozni: 14 nappal később így ír: „Tisztelnem egyik legkellemesebb feladata abban áll, hogy mélyen tisztelt tanítványát időről időre egyik vagy másik tanodába kísérjem. Nem vagyok ugyan barátja a formaságoknak és soha nem hittem volna, hogy ilyenü funkciót valaha kellemesnek találhassak, de a császárné semmiben sem hasonlít másokhoz. A hódolat, mit egy nemes nőiség iránt érezünk, ő nála minden egyebet háttérbe szorít, és hódolatunkban nincs semmi, mi épen csak a császárnét illetné. Nincs önnek fogalma arról a lelkesedésről, melylyel kivált az alsóbb néposztály ragaszkodik hozzá. Ha valamely intézet látogatása után kocsijához visszamegy, mindig sűrű tömegtől találja azt körül állva, mely a felső-ges asszonyt fanatikusan kiáltással fogadja; én pedig, kire mind az, mi szívből jő, mély benyomást tesz, feledem akkor, hogy egész életemen át az ellenzék-

hez tartoztam, és hogy néhány hó mulva, ha a szerezesen megtette kötelességét, valószínűleg ismét hozzá tartozandok; annyira örülök a loyális érzelmek e kitörésén, mintha legalább is főudvarmester lennék. A mint látja, az udvari légkör demokratikus kedélyemre is gyakorolja hatását, mely azonban szerencsére eddigelé nem terjedt tovább, mint a hódolat-teljes konszenzeng, melylyel fölséges tanítványát kísérem.“ A koronázás napján többek közt ezeket írja: „Sohasem hittem volna, hogy öreg napjaimra oly boldognak érezhessem magam, különösen politikai események alkalmából, de a mi most történt, az sok fáradság, hosszú küzdelmek és számtalan keserőségek jutalma, és azért megengedhető, hogy e jutalomra némiképp méltónak érezhessem magam. Isten áldja meg önt is a sok fáradságért, melylyel e győzelem kivívásához járult, áldja meg bájos tanítványát, ki mint égi áldás jött közünkbe, és kinek anyagi vonásából szebb jövő reménye mosolyg élénk. Vele szemközt az egész nemzet költői érzelmetől telik el, mert hiszen csak egyetlen egy költészet van a világon és az a szeretet.“

Ily lelkesültségre volt képes e férfiú mindazon fájdalmas tapasztalatok után, miket már az életben tett, mindazon küzdelmek után, melyek, mint tudta, még előtte állottak és melyektől nem is lett megkímélve. Mondjam-e még milyen volt Eötvös társalgása és bánásmódja az emberekkel? Legtöbben önök közül bizonyosan személyesen érintkeztek vele. Ritkán volt hideg és kimért, még ott sem, mikor az talán egyes személyek tolakodó esztelensége és

merészsége miatt helyén lett volna. Szívélyes és szeretetteljes vala ő mindenki irányában, barátságosan gyámolító egész a feláldozásig azok iránt, kik érdeket keltettek benne. Örökké mozgékony szelleme folyton dolgozott és gondolatainak bősége kimeríthetlen volt, magas röptük a hivatalos ügyek egyformasága által legkevésébbé sem benítottat. Szívjóságáról ezer és ezer kis történetekkel beszélhetnék el, melyekről a világ mit sem tud, s így látják uraim, mily nehezeure esik a kedves szeretett férfiútól megválnom, szüntelen új meg új vonásokról emlékezem életéből, s nem tudom, mikor érnék véget, ha azokat mind el akarnám beszélni. De végre is el kell válni, s talán sikerült nekem eddig is a nemes halott számára önöknél oly kedves emléket biztosítani, minőt én örök meg neki életem fogytáig.

Egy keleti rege szerint minden ember születése előtt a paradicsomban mulat. Mikor azt elhagyja, egy angyal, ki a kapunál áll, újját ajakára illeszti, hogy a fájdalomteljes világnak új polgára a maltat fedje és visszaemlékezéseivel ne tegye türhetlenebbé e földi siralomvölgy szenvedéseit. Remélhetőleg ily szelid nemtőt állított a jóságos gondviselés ahoz a kapuhoz is, mely innen visszavezet a menybe, hogy rózsás újjával érintse a hazatért költő ajakát, s fejtesse vele mindazon szomorúságot, szenvedéseket és boszantásokat, miket itt a földön kiállott, s hogy menten azon fájdalmas visszaemlékezésektől, tisztán és zavartalanul élvezze a halhatatlanok örömeit.

mássy Mihályné, Csabai Imréné, Kovács Lászlóné, Sárközy Agnes, Antal Péterné, Gyenes Sándorné, Csányi Karolin, Kiss Miklósné, Kiss Györgyné, Papp Ferenczné, Quiriny Miklósné, John Józsefné, Bogoss Endréné, Tóth Istvánné, Nagy Lajosné, özv. Szegedi Gáborné, Tasi Lászlóné, Farkas Gergelyné, Papp Györgyné, Erdélyi Ferenczné, Kún Anna.

Póttagok: Csemiczky Lajosné, Fr. Kiss Jánosné, Pataki Istvánné, Kovács Sándorné.

Számvizsgáló bizottsági tagok: Szilády Lajosné, Végh Józsefné, Dúgár Péterné.

Póttagok: Kiss Józsefné, Mónus Ferenczné. Üdvözljük a nőegyletet a humanitási célok felé nemes buzgalommal törekvő pályáján.

Adja a mindenható: hogy a nőegylet kitűzött nemes feladatának minél jobban megfelelhessen! működése, tagjainak önzetlen részvéte s buzgó ügyesretete folytán úgy a társadalom, mint egyesek üdvének előmozdítása érdekében áldást hozólag hasson!!

Egy alkalommal elismeréssel köszönetet mondunk id. Kovács László úrnak is azon nemes keblü tényeért, mely szerint színházát a nőegyleti közgyűlés megtartására minden díj nélkül átengedni szíveskedett. S—S.

Törvényszéki tárcza.

A helybeli kir. feny. Törvényszéknek a múlt héten tartott üléseiben többi közt a következő bűnügyek is tárgyalattak:

I. 1865. évi szept. hóban Rojesik Betyár Mihály, Péli István és Bogaras Nagy Péter a Benei pusztán birka lopásra elindulván, miután a szomszéd pusztákban birkát nem találtak, Tóth Pál lajos-mizsei lakos tanyájáról két lovat és egy csikót eltolvajoltak. Rojesik Mihály a lovakkal elvágatván, társaival nem is beszélt többet, a lopott jószágból részt nem is adott nekik, mert a kir. biztosság felállítására után csakhamar Szegedre vitetvén, ott meg is halt. Péli István, Bogaras N. Péter és Bathó Ferencz, ki a tolvajlást a tolvajok falkájának őrzése által tudtán elősegítette, Tóth Pálnak kárát 300 forintban megtérítették. — A kir. ügyesség indítványával egyezően Péli István és Bogaras Nagy Péter fél évi súlyos börtönre ítéltettek; Bathó Ferencz, semmivel sem igazoltatván, hogy a tolvajlást előre tudta, s abban a tolvajok falkájának őrzése által segédkezett volna, a bűnrészesség alól felmentetett, és a miért az utólag tudomására jutott büntetést fel nem jelentette, azért neki a feny. vizsgálat büntetéseül betudatott. Bogaras Nagy Péter felebbezett.

II. 1868. szept. hóban Kenderes Mihály és Szenes József, falkájok őrzését Kenderes Istvánra bizva, a lajos-mizsei pusztán birka lopásra elindultak s Szemerei Zsigmond kocsmáros aklát kiásván, onnan 7 darab ürüt eltolvajoltak s azt egymás közt felosztották. Kenderes Mihály és Szenes József a tolvajlást beismerik, s vallomásaik annyiban Kenderes Istvánt is terhelik, hogy ez a tolvajlásról előre értesülve levén, a lopott birkákból csapott lakomában részt is vett volna. Kenderes Mihály és Szenes József 3 havi súlyos börtönre ítéltettek s özvegy Szemerei Zsigmondné részére 56 forint kár, s 5 forint utánjárás költségen

elmarasztaltattak; Kenderes István, tagadván a bűnrészességet, bizonyítékok elégtelenségéből felmentetett. — Kenderes Mihály és a kir. ügyesség ellene s Kenderes István ellen felebbezett.

Mindkét ügyben közvádó volt Madarassy László, vizsgáló bíró előadó Horváth Béla.

III. Szőke Péter, izsáki birtokos Reviczky István esőse, az ugri szőlőkben 3 kunyhót feltörvén, azokból különféle ingóságokat eltolvajlott. A károsokkal kiegyezvén, beismerése alapján fél évi börtönre ítéltetett.

A helybeli kir. törvényszék 1872. Junius 4-én tartandó nyilván. ülésében következő polg. perek fognak előadatni: 1318. p. 1872. Özv. Száva Mihályné, Lieber Rozának, Zsemlye Ferencz elleni adóssági pere. 4622. p. 1872. Tóth Ilona s társának, Kállay József és társa elleni igény pere. 304. p. 1872. Sáfán Pálnak, Dömötör Imre elleni 285 forint iránti pere. 327. p. 1872. Szlanka Jánosnak, Búzás Sándor elleni, 50 forint iránti pere. 801. p. 1872. Tabajdi Jánosnak, Papp Ferencz elleni pere. 4504. p. 1872. Kuli Jánosnak, Bekő Éva, Szakáll Zsigmondné elleni felhívási pere. 244. p. 1872. Perjési Sámuel és Búzás Judithnak, Székely Lajos elleni újított pere. 2064. p. 1872. Sárosi Katalinnak, Nyúl Tóth József elleni haszonbér iránti pere. 4754. p. 1872. Tóth Jánosnak, Tóth Ágoston elleni adóssági pere. 4574. p. 1872. Farkas Judit és társának, ör. Farkas Gergely János elleni örökrész megállapítása iránti pere. 1309. p. 1872. Özv. Varga Mihályné és Varga Mihálynak, Hátzai János elleni adóssági pere. 4949. p. 1872. Pálinkás János s társának, Pálinkás Sándor elleni holtta nyilvánítási pere. 5006. p. 1872. Domián Istvánnak, Dankó Mihály holtta nyilvánítása iránti pere. 5007. p. 1872. Ifj. Szombati Jánosnak, Szombati Gergely elleni birtok elkülönítés iránti pere. 5008. p. 1872. Fazekas Sárának, Salamon Mária elleni közös ház elárvereztetése iránti pere. 118. p. 1872. Szabó Teréziának, Kovács Gergely elleni vagyon elkülönítés és tartás iránti pere. 130. p. 1872. Barakkó Idának, Tréfás Tóth Lászlóné és Tréfás Tóth Etel rágalmozási pere. 2833. p. 1872. Csaplár Imrénének, Csaplár Lajos elleni osztály megsemmisítése iránti pere. 4390. p. 1872. Kecskemét városnak, Tóbi János elleni köztartozás iránti pere. 4781. p. 1872. Ladányi Eszternek, Törkö Viktória elleni becsületsértési pere. 4947. p. 1872. P. Szabó Imrénének, Galló István elleni kártérítési pere.

Kecskemét, 1872. Junius 1-én, kiadta:

Kiss József,
jegyző.

Helybeli újdonságok.

* **Gyászhir.** Madarassy László kir. ügyész urat fájdalmas csapás érte, kis leánya Idának elvesztésével, ki nagy szenvedések után máj. 28-án költözött a boldog hazába, mély fájdalmat hagyván hátra szülőinek szerető szívében. A korán elköltözött kedves gyermek kiszenvet porait ölelje az édes nyugalom, a keseredett szívü szülők pedig leljenek vigasztalást azon osztatlan részvéten, mely e veszteségek fölött mindnyájunk keblében támadt!

— Nyilvános köszönet. Bogács István,

nagyon tisztelendő úr, a helybeli állami alreál-tanodát egy csinos búvós lámpával és hozzá való képekkel ajándékozta meg. Fogadja érte őszinte köszönetünket az ifjúság nevében. Dr. Dékány R., igazgató.

— **Meghívás, a téglagyári közgyűlésre.** Az iparegylet által kibocsátott téglagyári részvény aláírások száma a társulat megalakulását lehetővé tevén, tisztelettel felhivatnak a t. cz. részvényesek, hogy jövő Junius hó 9-ikén, azaz vasárnap d. e. 10 órakor, Kovács László úr színházában tartandó közgyűlésre, minél számosabban megjelenni szíveskedjenek. Egyszersmind azok, kik netalán még részt venni kívánnak, értesítettnek, hogy Gallia Fülöp, Gyenes Sándor, Katona Zsigmond és Konrad Gyula iv kezelő uraknál még aláírást eszközölhetnek. Kecskemét, 1872. Máj. 28. Az ideiglenes bizottság.

— **Kimutatása** a helybeli iparműkiállítás fedezése és a jutalom díjak szaporítása végett tett újabb adakozásoknak. Gedai Antal, B. Kovács József, Kovács József, Kovács Imre, Kolozsi Sándor, Péntek Imre, Széles András, Szücs György urak, mint a helybeli takács czéh-társulat érdemes tagjai, a kiállítási költségek fedezésére ajándékoztak egyenként 1—1 forintot. Ugyan ily czélra a t. cz. szabó czéh 20 forintot. Összesen 28 forint. A lakatos czéh, helybeli legjobb lakatos műre kitűzött jutalmul 20 forintot. Fogadják fentirtak a közügy iránti aldozatköszöngőkért az iparegylet elismerését. Kecskemét, 1872. Május 26. A rendező bizottság.

— **Kletzer Feri** hazánk fia, aki 20 év alatt a világ minden részében megalapította hirnevét és a legfényesebb diadalokat aratta Indiában és a világ tengertüli minden részében és mindenik hatalmasság által érdemeikkel és megtiszteltetésekkel halmoztatott el, folyó hó 18-án hangversenyt tartott a kaszinó nagy-termében, s mind ő maga, mind neje Valeria a művészet egész nagyságában tüntette föl a mintegy százat meghaladó hallgató közönség előtt, kik által egy virág-csokorral és két gyönyörű koszorúval tiszteltettek meg. A koszorúk egyikén drága fehér selyemszalon a következő arannyomat volt olvasható: „K. Feri és Valeri művészpár sokáig éljen, Kecskemét, máj. 18., 1872.“ Hogy a művészek mestereit ily kisszámú közönség látogatta meg, annak oka leginkább abban rejlik, hogy ugyanazon időben Timár János szintársulata is tartott előadást, és így a közönség megoszlott.

* **A kecskeméti mészárosok** sem születtek a mérték-jegy alatt, hanem olyan planétában, ahol font húsból 6—8—10 latot szoktak levonni, — legalább számos oldalról nyilvánított panasz folytán ezt kell róluk föltennünk. A multkor is mig egyik barátunk panaszkodik, hogy mily hiányosan mérik neki a húst, már a másik barátunk meg azt mondá, hogy másfél font hús helyett neki pár lattal adtak többet egy fontnál. Ennél fogva ajánljuk mészárosainkat nemcsak azon városok figyelmébe, kik takarékos mészárosokat ohajtanak birni, — hanem kapitányságunk figyelmébe is, hogy a másfél font húst Kecskeméten senki se csúfolja egy fontnak.

Felelős szerkesztő: Dr. Dékány Ráfael.

H I R D E T É S E K.

Birtok eladás.

Paulinyi Tóth Vilma úrnő tulajdonát képező ágasegyházi földbirtok szabadkézből eladó. — Bővebb értesítést ad Balogh Imre, meghatalmazott.

Haszonbéri hirdetmény.

A kecskeméti vasúti állomástól 3 órányira, a Szalki gőzhajó állomástól szinte 3 órányira fekvő — a szükséges gazdasági épületekkel ellátott — mintegy 4800 holdnyi birtok 1872. okt. 1-től 1880. évi apr. 24-ig haszonbérbe adandó.

Az 1872. évi függő termés, valamint a gazdasági felszerelés is kész pénzért átvehető.

Bővebb értesítést ad Németh Antal ügyvéd úr. (Lak. Pest, újvilág-útcza 11. sz. a.)

A „Kecskeméti József gőzmalom“ részvénytársaság

rendes közgyűlése

folyó évi Junius 9-én d. e. 10 órakor fog a társulat tulajdon helyiségében megtartani, — melyre a tiszt. részvényesek ezennel meghivatnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az évi üzletjelentés és mérleg.
2. Az osztalék megállapítása, s a választmány erre vonatkozó indítványa.
3. Elnök választás, s a választmány kiegészítése.
4. A számvizsgálók és két részvényes választása a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.
5. A társulat érdekében netán teendő indítványok feletti határozás.

HAJAGOS ILLÉS,

társulati elnök.

2—2

1383

1872

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának részéről közhírré tétetik, miszerint Schöller Sándor felperes részére 8601 frt. tőke követelése és járulékai kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Bakonyi Jánosnak bíróság lefoglalt a kecskeméti 6026. számú telekkönyvében 48. részlet szám, alatt foglalt Bakonyi Jánosné Dékány Viktória neve alatt beirt az adó után 1206 frtra becsült peczei földre a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1872. évi Július 2. és szükség esetében 1872. évi Augusztus 2-ik napjának mindig délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnának, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén avagy ennek közeliben laknak, az iránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett, a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélenek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölőslégre fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1872. évi Május 22-én tartott üléséből.